

Sygn. akt: XVIII C 600/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XVIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Ławrynowicz

Protokolant: Joanna Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2019 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko

P. S. (numer PESEL (...))

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 187.319,42 zł (sto osiemdziesiąt siedem tysięcy trzysta dziewiętnaście zł 42/100) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, liczonymi od kwoty 169.405,38 zł od dnia 25 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.547,65 zł od dnia 10 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 13.365,94 zł od dnia 10 lipca 2018 r. do dnia zapłaty, ;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2.477,08 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ Magdalena Ławrynowicz

Sygnatura akt **XVIII C 600/19**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 lipca 2018 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód (...) Bank S.A. siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. S. na swoją rzecz 187.319,42 zł wraz z odsetkami: umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie liczonymi od kwoty kapitału w wysokości 169.405,83 zł od dnia 25 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty, ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.547,65 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i ustawowymi za opóźnienie od kwoty 13.365,94 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych. (k. 4 – 8)

Nakazem zapłaty z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt VI Nc-e 1318489/18, wydanym w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (k. 9)

Postanowieniem z dnia 31 października 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie nadał na powyższy nakaz zapłaty klauzulę wykonalności. (k. 16)

Pismem z dnia 30 stycznia 2019 r. pozwany wniósł o przywrócenie terminu do założenia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w dniu 6 września 2018 r. oraz o wstrzymanie wykonania orzeczenia poprzez uchylenie klauzuli wykonalności składając jednocześnie sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Pismem z tej samej daty pozwany wniósł także o doręczenie mu nakazu zapłaty z dnia 6 września 2018 r. (k. 185 – 224, 226 - 237)

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2019 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 6 września 2018 r. wydanego w postępowaniu upominawczym (punkt I) i przekazał sprawę do rozpoznania do tut. Sądu (punkt II).

W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia referendarz sądowy wskazał, że wobec braku skutecznego doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty z dnia 6 września 2018 r., nie rozpoczął bieg termin do wniesienia sprzeciwu od tego rozstrzygnięcia, w związku z czym wniosek o jego przywrócenie jako niedopuszczalny należało odrzucić. Tym samym, sprzeciw od nakazu zapłaty został złożony skutecznie, co z kolei spowodowało utratę mocy nakazu zapłaty z dnia 6 września 2018 r. w całości. (k. 76 – 77)

W dniu 5 marca 2019 r. pozwany wniósł do Sądu Rejonowego w Lublinie sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 6 września 2018 r. wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych. Pozwany wniósł także o wstrzymanie wykonania orzeczenia zapadłego w sprawie poprzez uchylenie klauzuli wykonalności. (k. 239 – 242).

W piśmie z dnia 29 kwietnia 2019 r., stanowiącym uzupełnienie braków formalnych wniesionego pozwu, powód podtrzymując dotychczasowe stanowisko wniósł dodatkowo o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kwoty 17 zł tytułem poniesionej opłaty od pełnomocnictwa oraz kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 118,08 zł. W piśmie tym, powód nadto doprecyzował żądanie pozwu w zakresie mylnie wskazanych dat i wysokości naliczania odsetek, wskazując, że w niniejszej sprawie wnosi o zasądzenie odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 4,66% od dnia 7 marca 2017 r. do dnia 8 czerwca 2017 r. oraz 4,80 % od dnia 9 czerwca 2017 r. do dnia 18 września 2017 r. w kwocie 4.547,65 zł wraz z dalszymi odsetkami wskazanymi w pozwie, oraz odsetek za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14% od dnia 7 kwietnia 2017 r. do dnia 17 września 2017 r. oraz 10% od dnia 18 września 2017 r. do dnia 24 czerwca 2018 r. w kwocie 13.365,94 zł wraz z dalszymi odsetkami wskazanymi w pozwie. (k. 97 – 176)

Sąd Okręgowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 18 grudnia 2009 r. powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (ówcześnie (...) Bank S.A. z siedzibą w W.) zawarł z pozwanym P. S. umowę kredytu hipotecznego „(...)” nr (...), na podstawie której udzielił pozwanemu kredytu na zakup nieruchomości na rynku wtórnym, refinansowania zadatku oraz na wykończenie, remont bądź modernizację lokalu mieszkalnego położonego w P., przy ul. (...).

W części szczególnej umowy w punkcie II określono całkowitą kwotę kredytu na 203.515,39 zł. Kredyt udzielony został pozwanemu na okres 360 miesięcy.

Zgodnie z § 4 ust. 2 części ogólnej umowy spłata wszelkich zobowiązań z tytułu przedmiotowej umowy dokonywana miała być w złotych na rachunek Kredytu określony w treści umowy (punkt IV części szczególnej umowy „Parametry kredytu”).

Zgodnie z § 9 części ogólnej umowy powód został uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu m.in. w przypadku gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo pisemnego wezwania do zapłaty skierowanego do kredytobiorcy listem poleconym kredytobiorca nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego wezwania.

W § 10 ust. 3 lit. b ppkt ii. części ogólnej umowy pozwany jako kredytobiorca zobowiązał się do wskazywania każdorazowo nowego adresu do doręczeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie uzgodniono, że w przypadku braku wskazania właściwego adresu – ostatnio wskazany adres do doręczeń będzie adresem właściwym dla miejsca zamieszkania kredytobiorcy w postępowaniu sądowym.

Według § 6 ust. 1 pkt 1.5. regulaminu kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. w W., Oddział (...), stanowiącego załącznik do umowy kredytu i będący jej integralną częścią (§ 1 części ogólnej umowy) pozwany, jako kredytobiorca zobowiązał się do ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do odbioru korespondencji na terenie RP – jeśli nie ma adresu zameldowania w Polsce, dodatkowo zgodnie z pkt 1.6. pozwany zobowiązany był informować Bank o każdej zmianie swoich danych osobowych w szczególności, m.in. o zmianie adresu oraz innych informacji podanych w umowie kredytu – niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni kalendarzowych od daty zmiany. Nadto, zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 1.13 tego dokumentu pozwany zobowiązał się także do informowania banku o wszelkich zmianach adresu zameldowania na pobyt stały i czasowy, adresu zamieszkania, adresu do korespondencji oraz adresu poczty elektronicznej (e-mail), z zastrzeżeniem, że w razie zaniedbania tego obowiązku pismo banku pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest bankowi znany.

Zgodnie natomiast z § 19 ust. 8 pkt 8.2 ww. regulaminu kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. w W. powód został uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku niewykonania lub nieterminowego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec banku, w szczególności w przypadku gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty m.in. listem poleconym nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania. W § 19 ust. 7 zdanie pierwsze wskazano, że kredytobiorca zobowiązany jest do zwrotu kwoty niespłaconego kredytu wraz z należnymi odsetkami następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia.

W § 21 regulaminu kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. zastrzeżono, że o ile w umowie kredytu nie przewidziano inaczej, wszelkie terminy, których bieg rozpoczyna się z dniem doręczenia pisma drugiej stronie umowy kredytu, będą liczone począwszy od dnia doręczenia lub uznania za doręczoną przesyłki pocztowej lub od dnia wprowadzenia dokumentu w postaci elektronicznej do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, że adresat mógł się zapoznać z jego treścią (ust. 2). W treści tego postanowienia regulaminu przewidziano nadto, że w razie zaniedbania wykonania obowiązku określonego w § 6 ust. 1 pkt 1.8 wszystkie pisma banku skierowane pod ostatni znany bankowi adres do korespondencji kredytobiorcy będą uważane za doręczone. Wskazano również, że korespondencja banku skierowana pod ostatni wskazany adres kredytobiorcy uznawana jest za doręczoną po upływie 5 dni roboczych od daty jej nadania w urzędzie pocztowym (ust. 3).

Dowód: umowa kredytu hipotecznego (...) nr (...) z dnia 18 grudnia 2009 r. (k. 115 – 123), Regulamin kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. w W. - Oddział (...) (k. 257 – 264v).

Kredyt został uruchomiony w dniu 30 grudnia 2009 r. W tym dniu do dyspozycji pozwanego przekazane zostały środki w kwocie 171.515,39 zł.

W dniu 20 stycznia 2010 r. w ramach zawartej umowy kredytu pozwanemu przelana została kolejna transza środków na kwotę 32.000 zł.

Dowód: zestawienie wpłat (k. 133 - 169).

Spełniając warunek określony w punkcie VII lit b) części szczególnej umowy kredytu, w dniu 3 października 2011 r. pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank S.A. (KRS nr (...)) umowę cesji praw z ubezpieczenia,

na mocy której, ustanowione zostało zabezpieczenie wierzytelności powoda wobec pozwanego z tytułu umowy kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 18 grudnia 2009 r. wraz z należnymi odsetkami, prowizjami, opłatami i kosztami. Umową tą pozwany przeniósł na powoda prawa przysługujące mu z tytułu przystąpienia do ubezpieczenia potwierdzonego certyfikatem nr (...) z dnia 18 stycznia 2010 r., w postaci: prawa do świadczenia z tytułu dożywocia, prawa do rezygnacji z ubezpieczenia oraz prawa do całkowitego wykupu ubezpieczenia, a tym samym prawa do świadczeń pieniężnych z tytułu rezygnacji i odstąpienia, prawa do dokonania wpłat bieżących. Ponadto na mocy tej umowy pozwany, jako cedent, zmienił wszystkie swoje poprzednie dyspozycje dotyczące wskazania uprawnionych do świadczenia z tytułu zgonu i wyznaczył powoda jako uprawnionego do świadczenia z tytułu zgonu, z zastrzeżeniem, że z tych uprawnień powód może skorzystać w przypadku nie wywiązywania się przez pozwanego z umowy o kredyt. Towarzystwo (...) S.A. przedstawiło powodowi potwierdzenie przyjęcia cesji praw z umowy ubezpieczenia. W treści ww. umowy oraz w dokumencie potwierdzenia przyjęcia cesji praw jako adres zameldowania pozwanego wskazany został adres: ul. (...), (...)-(...) P..

Dowód: potwierdzenie przyjęcia cesji praw z umowy ubezpieczenia (k. 204), umowa cesji praw z ubezpieczenia nr DK(...) z dnia 3 października 2011 r. (k. 205 – 209).

Pozwany od 12 lipca 2012 r. na stałe mieszka w Szwajcarii.

Przed wyjazdem poza granice Polski, pozwany wbrew postanowieniom łączącej strony umowy kredytu z dnia 18 grudnia 2009 r., nie poinformował powoda o zmianie danych adresowych, w tym adresu do korespondencji.

W związku z wyjazdem za granicę pozwany zlecił osobie trzeciej wynajęcie mieszkania przy ul. (...) w P.. Ostatecznie mieszkanie to zostało wynajęte przez pośrednika w obrocie nieruchomościami. Środki uzyskane w ramach czynszu najmu mieszkania pozwanego, przelewane były m.in. na pokrycie miesięcznej raty z tytułu zawartej z powodem umowy kredytu hipotecznego.

Bezsporne, nadto dowód: kopia dokumentu tożsamości pozwanego (k. 195), wydruk korespondencji elektronicznej (k. 196 – 197).

We wniosku o zmianę sposobu wysyłania harmonogramu spłat datowanym na dzień 26 sierpnia 2013 r. jako adres korespondencyjny na terenie Polski, pozwany wskazał, ul. (...), (...).

Dowód: wniosek o zmianę sposobu wysyłania harmonogramu spłat (k. 256).

Od kwietnia 2017 r. pozwany zaprzestał uiszczać środki na spłatę kolejnych rat zaciągniętego kredytu. W związku z powyższym, według stanu na dzień 7 czerwca 2017 r. pozwany zalegał ze spłatą trzech rat kapitałowych – za miesiące kwiecień, maj i czerwiec - w łącznej kwocie 1.125,85 zł oraz trzech rat odsetkowych w łącznej kwocie 2.117,54 zł.

Dowód: zestawienie wpłat (k. 133 - 169).

Zgodnie z § 18 ust. 7 pkt 7.2. Regulaminu kredytowania hipotecznego obowiązującego od dnia 1 stycznia 2017 r. powód był uprawniony do wypowiedzenia łączącej strony umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu jej wypowiedzenia w przypadku m.in. opóźnienia kredytobiorcy z zapłatą pełnej raty wynikającej z harmonogramu spłat za co najmniej jeden okres płatności pod warunkiem wezwania kredytobiorcy przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych i braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez bank terminie. Nadto zgodnie z § 18 ust. 6 tego regulaminu kredytobiorca zobowiązany został do zwrotu kwoty niespłaconego kredytu wraz z należnymi odsetkami następnego dnia po upływie 30-dniowego okresu wypowiedzenia.

Dodatkowo w § 20 ust. 1 ww. Regulaminu kredytowania hipotecznego zastrzeżono, że bank będzie prowadził korespondencję m.in. z kredytobiorcą wykorzystując wskazany przez niego adres do korespondencji. Jednocześnie zgodnie z § 20 ust. 2 tego dokumentu, kredytobiorca zobowiązał się do wskazywania aktualnego adresu do korespondencji nie później niż w terminie 14 dni kalendarzowych od daty zmiany dotychczasowego adresu.

Dowód: Regulamin kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. (k. 174 – 176v).

Zgodnie z § 19 B. 1. ust. 2 Regulaminu kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. obowiązującego od dnia 1 stycznia 2017 r. od kwoty zadłużenia przeterminowanego bank był uprawniony do pobierania podwyższonych odsetek (odsetki karne) w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ k.c., z zastrzeżeniem, że odsetki karne należne za okres kończący się 31 grudnia 2015 r. bank będzie pobierał w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Zgodnie z tym postanowieniem, odsetki podwyższone, pobierane są począwszy od dnia następującego po wynikającym z umowy kredytu terminie wymagalności danego zobowiązania pieniężnego, aż do dnia spłaty tego zobowiązania.

Dowód: Regulamin kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. (k. 174 – 176v).

Wobec powstałej zaległości, pismem z dnia 19 czerwca 2017 r., wysłanym listem poleconym, powód wezwał pozwanego, pod rygorem wypowiedzenia umowy, do uregulowania na wskazany w treści pisma rachunek bankowy w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia przedmiotowego wezwania całości zaległości obejmującej według stanu na ten dzień:

- 1.125,85 zł tytułem należności kapitałowej,
- 2.117,54 zł tytułem odsetek umownych,
- 18,21 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej,
- 8,78 zł + 3,54 zł tytułem kosztów i opłat za czynności Banku.

W wezwaniu powód poinformował pozwanego o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Wezwanie do zapłaty wysłane zostało na adres pozwanego przy ul. (...), (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 19 czerwca 2017 r. wraz z książką pocztową (k. 170 – 173).

Wobec braku uregulowania przez pozwanego zaległych rat kredytu hipotecznego, pismem z dnia 20 lipca 2017 r., wysłanym listem poleconym, powód wypowiedział łączącą strony umowę kredytu nr (...) z dnia 18 grudnia 2009 r. z zachowaniem 30-dniowego okresu jej wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia przedmiotowego pisma. W piśmie tym powód wskazał, na możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w przypadku uregulowania w okresie jej wypowiedzenia całości zaległości obejmującej na dzień sporządzenia przedmiotowego pisma kwoty:

- 1.498,54 zł tytułem należności kapitałowej,
- 2.840,18 zł tytułem odsetek umownych,
- 33,67 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej,
- 12,32 zł tytułem kosztów i opłat za czynności Banku.

Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wysłane zostało na adres pozwanego, przy ul. (...), (...). Pod tym adresem oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nie zostało podjęte przez pozwanego w terminie.

Dowód: oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy z dnia 20 lipca 2017 r. wraz z kopertą i dokumentem zwrotnego potwierdzenia odbioru (k. 125 – 128).

Pismem z dnia 25 września 2017 r., wysłanym listem poleconym, stanowiącym ostateczne wezwanie do zapłaty powód wezwał pozwanego do zapłaty na wskazany w treści pisma rachunek w terminie 7 dni od daty doręczenia przedmiotowego pisma całości należności, obejmującej kwoty:

- 182.138,32 zł tytułem należności kapitałowej,
- 4.547,65 zł tytułem odsetek umownych,
- 429,17 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej,
- 12,32 zł + 3,54 zł tytułem kosztów i opłat za czynności Banku.

Wezwanie to także wysłane zostało na adres pozwanego, przy ul. (...), (...). Pod tym adresem ww. wezwanie nie zostało podjęte przez pozwanego w terminie.

Bezsporne, nadto dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 25 września 2017 r. wraz z kopią książki nadawczej (k. 129 – 131).

Kolejne kwoty na spłatę rat zaciągniętego kredytu pozwany rozpoczął uiszczać dopiero od listopada 2017 r. w wysokości odpowiednio: 20 listopada 2017 r. – 10.547,43 zł, 21 listopada 2017 r. – 300 zł, 30 stycznia 2018 r. – 1.585,06 zł i 31 stycznia 2018 r. – 300 zł.

Dowód: historia rachunku po wypowiedzeniu /przewalutowaniu umowy kredytowej (k. 132).

W dniu 25 czerwca 2018 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) stwierdzając, że według stanu na datę wystawienia wyciągu wymagalne zadłużenie pozwanego P. S. z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 18 grudnia 2009 r. wynosi łącznie 187.319,42 zł, w tym należność główna (niespłacony kapitał) w kwocie 169.405,83 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 4,66% od dnia 7 marca do dnia 8 czerwca 2017 r. i 4,80% od dnia 9 czerwca do dnia 18 września 2017 r. w kwocie 4.547,65 zł oraz odsetki za opóźnienie naliczane od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14,00% od dnia 7 kwietnia do dnia 17 września 2017 r. i 10,00% od dnia 18 września 2017 r. do dnia 24 czerwca 2018 r. w kwocie 13.365,94 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych powoda nr (...) z dnia 25 czerwca 2018 r. (k. 124), historia rachunku po wypowiedzeniu /przewalutowaniu umowy kredytowej (k. 132).

Na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia (...) Bank S.A. z dnia 18 czerwca 2009 r. oraz uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia (...) Bank S.A. z tego samego dnia, nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. (KRS nr (...)) (spółka przejmowana) ze (...) Bank S.A. (KRS nr (...)) (spółka przejmująca) poprzez przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. na (...) Bank S.A. Zmianie uległa też nazwa (...) Bank S.A. na (...) Bank S.A.

Na podstawie uchwały Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Bank S.A. z dnia 3 kwietnia 2012 r. oraz uchwały Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Bank S.A. z tego samego dnia, nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. (KRS nr (...)) (spółka przejmowana) ze (...) Bank S.A. (KRS nr (...)) (spółka przejmująca) poprzez przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. na (...) Bank S.A. Zmianie uległa też nazwa (...) Bank S.A. na (...) Bank S.A.

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS (...) Bank S.A. z dnia 7 lutego 2012 r. (k. 100 – 105), odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS (...) Bank S.A. z dnia 14 maja 2018 r. (k. 106 – 111).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, wyżej wskazanych jako dowody.

Dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd z urzędu nie dopatrywał się podstaw do podważania ich autentyczności ani prawdziwości.

Na rozprawie w dniu 17 grudnia 2019 r. Sąd ostatecznie pominął na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. dowód z zeznań pozwanego, mając na względzie, że stanowisko pozwanego przedstawione w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt VI Nc-e 1318489/18, a dotyczące zawarcia z powodem umowy kredytu, nieobecności pozwanego na terenie Polski w okresie obowiązywania tej umowy, jak też okoliczności związanych z najmem mieszkania przy ul. (...) i zaległości powstałych w spłacie zobowiązania kredytowego nie były kwestionowane przez stronę powodową, przede wszystkim jednak, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie miały znaczenia dla jej rozstrzygnięcia. Nadto, w ocenie Sądu, zebrany dotychczas materiał dowodowy w postaci dokumentów był wystarczający dla wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Stąd też także w świetle art. 299 k.p.c., mając na względzie subsydiarny charakter dowodu z zeznań stron, jego przeprowadzenie, mogłoby prowadzić jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w sprawie. Niezależnie od powyższego, zasadnym jest wskazać, że pozwany był dwukrotnie prawidłowo wezwany do osobistego stawiennictwa celem złożenia zeznań w sprawie. W każdym z tych przypadków, o braku możliwości stawienia na wyznaczonym terminie Sąd zawiadamiany był dopiero w dniu wyznaczonym na posiedzenie. Przy tym, przedstawiane dokumenty zwolnień lekarskich potwierdzały krótkotrwałe absencje, obejmujące kolejne 3 dni, w tym dzień wyznaczonego posiedzenia. Taka postawa pozwanego, zdaniem Sądu, uzasadnia wnioski o celowym działaniu, zmierzającym do przedłużenia postępowania w sprawie. Mając to wszystko na względzie, Sąd uznał o niecelowości przeprowadzenia dowodu z zeznań pozwanego, w związku z czym, dowód ten pominął.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie tak co do zasady, jak i co do wysokości, przy czym należy wskazać, że sama wysokość zobowiązania nie była przez pozwanego kwestionowana.

Rozpoczynając rozważania merytoryczne, wskazać należy, że zgodnie z art. 505³⁶ k.p.c. w związku z ar. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2019.1469), w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc w całości, a sąd przekazuje sprawę do sądu według właściwości ogólnej. Tym samym wydany w sprawie w nakaz zapłaty z dnia 6 września 2018 r. utracił moc.

W niniejszej sprawie powód (...) Bank S.A. w W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego P. S. wymagalnej wierzytelności w związku z wypowiedzianą umową kredytu nr (...) z dnia 18 grudnia 2009 r.

Pozwany natomiast, zarzucając brak poinformowania go o powstaniu zaległości w spłacie kredytu oraz kwestionując skuteczność wypowiedzenia przez powoda umowy kredytu, wniósł o oddalenie powództwa.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Podniesione przez pozwanego zarzuty, które przemawiać miały za oddaleniem roszczenia, nie zasługiwały na uwzględnienie.

Nie było spornym w sprawie, że strony zawarły skutecznie w dniu 18 grudnia 2009 r. umowę kredytu hipotecznego (...) nr (...) oraz, że pozwany nie wywiązywał się z jej warunków doprowadzając do powstania zaległości.

W toku postępowania, pozwany kwestionując zasadność powództwa konsekwentnie podnosił, że nie otrzymał żadnej informacji o powstałych zaległościach w spłacie rat kredytu oraz, że nie otrzymał wypowiedzenia umowy kredytowej, zaprzeczając tym samym, że umowa ta została przez powoda skutecznie wypowiedziana.

W świetle powyższego, Sąd w szczególności dokonał analizy materiału dowodowego co do skuteczności wypowiedzenia umowy wobec pozwanego i ustalił, że ziściły się przesłanki uprawniające powoda do rozwiązania łączącej strony umowy kredytowej.

Na wstępie rozważań prawnych wskazać należy, że dla rozstrzygnięcia sprawy, nie miała znaczenia, argumentacja pozwanego, że od lipca 2012 r. mieszka on na stałe poza granicami kraju, w związku z czym zaległości w spłacie zobowiązania z umowy kredytu nr (...) powstały z przyczyn od niego niezależnych. Poza sporem bowiem pozostawało, że pozwany był stroną umowy kredytowej, w związku z czym realizacja wynikających z niej obowiązków, spoczywała na nim osobiście. Tym samym, pozbawione znaczenia były podnoszone przez pozwanego okoliczności, że raty kredytu były spłacane z kwoty czynszu uzyskanego z wynajmu mieszkania stanowiącego jego własność przy ul. (...) w P. oraz, że najemca bez jego wiedzy wyprowadził się z tego mieszkania, doprowadzając tym samym do zaległości w spłacie. Nie jest istotne z jakiego źródła dokonywano spłaty rat zaciągniętego kredytu. Istotne jest jedynie czy obowiązek kredytobiorcy w tym zakresie był wykonywany. W konsekwencji, ww. okoliczności, nie mały żadnego znaczenia dla oceny odpowiedzialności pozwanego, jako kredytobiorcy.

Powyższe odnieść należy także do podnoszonego przez pozwanego zarzutu, jakoby umowa kredytu zawarta została przez pośrednika i jakoby pozwany umowy tej nigdy nie otrzymał. Po pierwsze Sąd wskazuje, że ze zgromadzonych w sprawie dokumentów, w sposób jednoznaczny wynika, że umowa kredytu – wbrew stanowisku pozwanego – zawarta została przez niego osobiście. Jedynie dla porządku zasadnym jest wyjaśnić, że to umowa najmu przy ul. (...) w P. została zawarta przez pośrednika w obrocie nieruchomości. Fakt ten jednak nie ma żadnego znaczenia dla wyjaśnienia niniejszej sprawy. Nadto, ewentualne negatywne konsekwencje, wynikające z faktu, że pozwany nie jest w posiadaniu swojego egzemplarza umowy kredytu, mogą obciążać wyłącznie pozwanego jako stronę tej umowy. W szczególności fakt ten, nie ogranicza odpowiedzialności pozwanego jako kredytobiorcy, do czego pozwany podnosząc ten zarzut zdaje się dążyć.

Ostatecznie nie znalazło uzasadnionych podstaw stanowisko pozwanego, że nie został on poinformowany o powstałych zaległościach w spłacie kredytu, jak też, że powód nie dokonał skutecznego wypowiedzenia łączącej strony umowy kredytu. W niniejszej sprawie poza sporem bowiem pozostawała okoliczność, że zarówno wezwanie do zapłaty z dnia 19 czerwca 2017 r., jak też następnie oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytowej z dnia 20 lipca 2017 r. wysłane zostało przez powoda, na znany mu adres pozwanego, przy ul. (...), (...). Podkreślić należy, że w toku postępowania pozwany nie kwestionował faktu, że te dane podał powodowi jako adres do korespondencji. Powyższe, w sposób jednoznaczny wynika z wniosku o zmianę sposobu wysyłania harmonogramu spłat z dnia 26 sierpnia 2013 r., gdzie pozwany wskazał ten adres jako korespondencyjny na terenie Polski. Przy tym, co znaczące, dokument ten pozwany opatrzył własnoręcznym podpisem. (k. 256) Te same dane, jako adres swojego zameldowania, pozwany wskazał także w dokumencie umowy cesji praw z ubezpieczenia nr DK(...) z dnia 3 października 2011 r. i potwierdzenia przyjęcia cesji praw z umowy ubezpieczenia. (k. 204 – 209). W kontekście powyższego, decydujące znaczenie dla oceny zasadności omawianych zarzutów pozwanego, ma jednoznaczny zapis w treści łączącej strony umowy kredytu nr (...) z dnia 18 grudnia 2009 r. Zgodnie z jego brzmieniem, pozwany jako kredytobiorca zobowiązany był do wskazywania każdorazowo nowego adresu do doręczeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy tym, uzgodniono, że w przypadku braku wskazania właściwego adresu – ostatnio wskazany adres do doręczeń będzie adresem właściwym dla miejsca zamieszkania kredytobiorcy w postępowaniu sądowym (§ 10 ust. 3 lit. b ppkt ii. Umowy). Odpowiednie postanowienia w tym zakresie zawierał także regulamin kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. w W., Oddział (...), zgodnie z którym pozwany zobowiązał się informować powoda m.in. o każdej zmianie adresu nie później niż w terminie 14 dni kalendarzowych od daty zmiany (§ 6 ust. 1 pkt 1.6. regulaminu). Dodatkowo pozwany zobowiązał się także do informowania banku o wszelkich zmianach adresu zameldowania na pobyt stały i czasowy, adresu zamieszkania i adresu do korespondencji z zastrzeżeniem, że w razie zaniedbania tego obowiązku pismo banku pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest bankowi znany (§ 6 ust. 1 pkt 1.13 regulaminu). Stosowne postanowienia w tym przedmiocie zawierał także obowiązujący od 1 stycznia 2017 r. Regulaminu kredytowania hipotecznego. Pozwany z kolei nie wykazał by dokonał skutecznego zawiadomienia powoda o zmianie adresu do korespondencji. Na dokonanie takiego zawiadomienia, pozwany nawet

nie powoływał się nawet w toku postępowania. Ciężar zaś wykazania tej okoliczności spoczywał na nim. Przyjąć zatem należało, że pozwany nie powiadomił powoda o zmianie adresu do doręczeń. Co bezsporne, pozwany nie ustanowił też pełnomocnika do odbioru korespondencji. Negatywnymi konsekwencjami zaniechania pozwanego nie można zaś obciążać powoda, który stosując się do postanowień umowy kierował korespondencję na wskazany przez pozwanego adres do korespondencji. Stąd też, mając na względzie powołane wyżej postanowienia łączącej strony umowy kredytu z dnia 18 grudnia 2009 r., Sąd uznał, że powód skutecznie poinformował pozwanego o powstałych zaległościach w spłacie kredytu oraz wezwał do jego zapłaty i wobec bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu, dokonał skutecznego doręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że w sprawie ziściły się przesłanki upoważniające powoda do wypowiedzenia łączącej strony umowy kredytu.

Zgodnie z art. 69 ust. 2 pkt 10 prawa bankowego umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

W § 9 ust. 2 części ogólnej umowy nr (...) strony ustaliły, że powód jest uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu m.in. w przypadku gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo pisemnego wezwania do zapłaty skierowanego do kredytobiorcy listem poleconym kredytobiorca nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego wezwania.

Adekwatne uprawnienie powoda przewidziane zostało także w § 19 ust. 8 pkt 8.2 regulaminu kredytowania hipotecznego (...) Bank S.A. w W., Oddział (...), stanowiącego załącznik do umowy kredytu, będący jej integralną częścią, zgodnie z którym powód miał prawo do wypowiedzenia umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku niewykonania lub nieterminowego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec banku, w szczególności w przypadku gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty m.in. listem poleconym nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania.

Odpowiednie zapisy zawarte zostały także w regulaminie kredytowania hipotecznego obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. W § 18 ust. 7 pkt 7.2. tego dokumentu, ustalono prawo powoda do wypowiedzenia umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu jej wypowiedzenia m.in. w przypadku opóźnienia pozwanego z zapłatą pełnej raty wynikającej z harmonogramu spłat za co najmniej jeden okres płatności pod warunkiem wezwania kredytobiorcy przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych i braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez bank terminie.

Niezależnie od umownej podstawy wypowiedzenia powód był zobowiązany do zachowania warunków określonych w art. 75 c Prawa bankowego, który stanowi:

1. Jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych.
2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.
3. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy.
4. Restrukturyzacja, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę.

5. Bank, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia, w formie pisemnej, dotyczące przyczyny odrzucenia wniosku o restrukturyzację.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do umów pożyczek pieniężnych.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że powód dopełnił wymaganej przywołanym wyżej przepisem procedury wypowiedzenia umowy kredytu. Skierował bowiem do pozwanego pisemne wezwanie do zapłaty (pismo z dnia 19 czerwca 2017 r.), w którym wzywał pozwanego do zapłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych i informował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania tego pisma, a po bezskutecznym upływie wskazanego terminu doręczył pozwanemu pismo zawierające wypowiedzenie umowy kredytu (z dnia 20 lipca 2017 r.), w którym wskazana była jednoznacznie przyczyna wypowiedzenia umowy.

W świetle powyższego, uznać należało, że powód sprostał obowiązkowi w zakresie wykazania zarówno podstawy, jak i wysokości dochodzonej kwoty, a także skuteczności wypowiedzenia umowy kredytowej z dnia 18 grudnia 2009 r. prowadzącej do wymagalności roszczenia.

Jak stanowi § 18 ust. 6 regulaminu kredytowania hipotecznego obowiązującego od dnia 1 stycznia 2017 r. kredytobiorca zobowiązany jest do zwrotu kwoty niespłaconego kredytu wraz z należnymi odsetkami następnego dnia po upływie 30-dniowego okresu wypowiedzenia.

Wobec wypowiedzenia pozwanemu umowy kredytu, stał się on zobowiązany do zwrotu niespłaconego kredytu wraz z należnymi odsetkami.

Poddając ocenie zgłoszone przez powoda żądanie zasądzenia dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie, Sąd wziął pod uwagę, że zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl zaś art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

W rozpoznawanej sprawie odsetki od przeterminowanego zadłużenia zastrzeżone zostały w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego NBP - § 20.B.1.ust. 1 i 2 regulaminu kredytowania hipotecznego od. W konsekwencji powodowi należne są odsetki umowne w takiej wysokości od zadłużenia przeterminowanego w kwocie 169.405,38 zł, nie wyższe jednak niż odsetki maksymalne – art. 481 § 23 k.c. Powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz odsetek umownych od kwoty kapitału od dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku stwierdzającego zadłużenie pozwanego (25 czerwca 2018 r.) do dnia zapłaty, jak i skapitalizowanych odsetek) za okres od dnia wniesienia pozwu (10 lipca 2018 r.) do dnia zapłaty. Żądanie to było zasadne. Należy podkreślić, że dochodzone pozwem skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 4.547,65 zł zostały naliczone za okres korzystania z kapitału w wysokości 4,66% od dnia 7 marca do dnia 8 czerwca 2017 r. oraz w wysokości 4,80% od dnia 9 czerwca do 18 września 2017 r., natomiast skapitalizowane odsetki w kwocie 13.1365,94 zł zostały naliczone od kwoty niespłaconego kapitału za okres w wysokości 14,00% od dnia 7 kwietnia do dnia 17 września 2017 r. oraz w wysokości 10,00% od dnia 18 września 2017 r. do dnia 24 czerwca 2018 r. W konsekwencji uwzględnienie żądania powoda zasądzenia dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od tych należności za wskazane wyżej okresy znajduje uzasadnienie w art. 482 § 1 k.c., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa.

To mając na uwadze, w punkcie 1 wyroku, Sąd na podstawie art. 353 § 1 k.c. w związku z art. 69 ust. 1 prawa bankowego zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 187.319,42 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, jednak nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, liczonymi od kwoty 169.405,38 zł od dnia 25 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od

kwoty 4.547,65 zł od dnia 10 lipca 2018 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 13.365,94 zł od dnia 10 lipca 2018 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu, obejmujących opłatę sądową od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wysokości 2.342 zł, opłatę od pełnomocnictwa 17 zł, opłaty notarialne za poświadczenie dokumentów 118,08 zł (łącznie 2.477,08 zł) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą, o czym orzekł w punkcie 2 wyroku.

/-/ SSO Magdalena Ławrynowicz